

Maties was Paralimpiese Span se geheime wapen

Suid-Afrika se Paralimpiese span het met hulle prestasies vroeër vanjaar in Athene aan ons reënboognasie enorme vreugde en grenslose plesier verskaf, maar agter sulke prestasies is daar altyd deeglike voorbereiding – en dit het hier op die Matie-kampus plaasgevind. Hierdie suksesse het meegebring dat daar nou sterk sprake van sportvennootskappe in die toekoms is, wat Maties weer eens aan die voorpunt kan plaas. Douglas Davis vertel meer:

Die seevierende Paralimpiese Span het 'n geheime wapen gehad – Stellenbosch. Dis hier waar hul triomftog by die Paralimpiese Spele vanjaar in Athene gelanseer was. Die span kon in die Junie/Julie vakansie hier die voorbereiding geniet wat tot 35 medaljes (15 goud, 13 silwer en 7 brons) aanleiding gegee het – 'n algeheel 13de plek.

Dat die Universiteit, en meer spesifiek die Departement Sportwetenskap, dié atlete vanjaar so suksesvol met onder meer afrigting, kon bystaan, is grotendeels te danke aan die onbaatsugtige en toegewyde pogings die afgelope 21 jaar van 'n personeel van dié departement, me Corné Rossouw (sien artikel oor Corné). Sy word allerweë as die grondlegger van georganiseerde sport vir liggamlike gestremdes op nasionale basis in Suid-Afrika beskou.

Teen druktyd van hierdie uitgawe was dit 'n uitgemaakte saak dat 'n sportvennootskap vir die opleiding van sulke atlete, wat SA kan verteenwoordig – 'n hoë-profiel groep dus – aan Maties se Departement Sportwetenskap toegewys sou word. Onderhandelinge hiervoor is in 'n finale stadium.

Die geslaagde voorbereiding van 2004 se Paralimpiese span het 'n aanloop gehad wat in 1983 begin het met die eerste nasionale kampioenskapsbyeenkoms vir liggamlike gestremdes wat op Coetzenburg plaasgevind het – gereël deur Corné Rossouw. Terloops, die eerste voorgaande spesialiseringkursus in sport vir gestremdes is in 1985 hier ingestel met 'n verdere keuserigting in die honneurskursus in Liggamlike Opvoedkunde wat 'n jaar later gevolg het – albei kursusse was 'n eerste in Suid-Afrika. Daarbenewens is Stellenbosch een van min universiteite wat sy geriewe én personeel deurentyd vir gestremdes se sport beskikbaar stel.

Ruim en beskeie gees wat sy is, is Corné erg beskeie oor haar volgehoue en inspirerende ywer rondom sport vir gestremdes aan Maties en wat dit alles tot stand gebring het. Maar almal wat daarvan weet, is dit eens dat Stellenbosch daarsonder nooit die eer sou gehad het om bv. die Paralimpiese span hier af te rig nie.

Met die voorbereiding van die Paralimpiese span, meen Corné, was Stellenbosch uiters gelukkig om te kon staatmaak op 'n kerngroep Sportwetenskap-studente en personeel wat 'n lojaliteit ontwikkel het vir dit wat hulle meen moontlik is.

“Dié studente is al minstens die afgelope vier jaar betrokke – hulle het in hul derdejaar gespesialiseer in aangepaste bewegingsopvoeding en het ook vir honneursstudie dié rigting gekies. Hulle is 'n stewige groep wat Paralimpiese atlete se behoeftes ken en wat vorentoe bereid sal wees om aan te bly en steeds te help met afrigting wanneer ander van ons begin dink aan pas makeer of uittree. Die dosente en personeel se lojaliteit strek reeds oor baie jare en is bewys van hulle vermoë om sportdeelnemers met gestremdhede se lewens op 'n besondere wyse te verryk.”

Die Paralimpiese spanlede het die keuse gehad om in die Junie/Julie-vakansie minimum 'n week en maksimum vier weke hier voor te berei. Hulle koms het grootskeeps beplanning by Sportwetenskap geveeg. So bv. moes oefen- en toetsessies beplan word, die biokinetiese sentrum moes insette lewer, die Universiteit se mediese personeel moes betrek word, vervoer (wat 'n algemene probleem is) moes gereël word en daar moes ook na finansies gekyk word.

Corné stel dit so: “Ja, dit was geensins 'n 'one man show' nie en groot eise is aan ons almal gestel. Nagraadse studente, spesialis-afrigters en dosente het elke dag en in die naweke gewerk. Dae was lank van soggens vroeg tot saans laat – daar's nie halfvyf of vyf uur getjaila nie. Maar hulle het ingeklim, ook fisies betrokke geraak, onder meer deur rolstoel te stoot waar dinge ontoeganklik was, visueelgestremde atlete te lei, skoerieme vas te maak, kunsbene te help aansit en in die swembad swemmers te help om aan die gang te kom. Wonderlike vriendskappe is met die Paralimpiese spanlede gesmee. Ons en ons studente het die geleentheid gehad om te bepaal wat dié ouens se vermoëns is eerder as om te kyk wat hulle nie kan doen nie. Wat 'n voorreg om hulle so te kon bystaan.”

Twee van die studente is ook saam Athene toe. Suzanne Ferreira was

Onvergeetlike oomblikke. Goue medaljewenners Zanele Situ en Oscar Pistorius